

Sygn. akt. IV Ka 688/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2014 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Dorota Kropiewnicka (spr.)

Sędziowie SSO Krzysztof Głowacki

(...) del. do SO Piotr Wylegalski

Protokolant Artur Łukiańczyk

przy udziale Tadeusza Kaczana Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2014 r.

sprawy **P. O.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 278 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków

z dnia 8 kwietnia 2014 roku sygn. akt II K 868/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn.akt IV Ka 688/14

UZASADNIENIE

P. O. został oskarżony o to, że w dniu 18 września 2013 r. we W. przy ul. (...) na terenie IV (...) Szpitala (...) po uprzednim przecięciu zapięcia, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia roweru marki (...) o wartości 1.300 zł, czym spowodował straty o łącznej wartości 1.430 zł na szkodę A. B., tj. czyn z art. 278§1 kk.

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków we Wrocławiu z dnia 08 kwietnia 2014 r., sygn. II K 868/13:

I. oskarżony P. O. został uznany za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu, tj. przestępstwa z art. 278§1 kk i za to na podstawie art. 278§1 kk wymierzono mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 63§1 kk zaliczono oskarżonemu na poczet orzeczonej kary okres zatrzymania w dniu 18-19 września 2013 r. przyjmując, że jeden dzień pozbawienia wolności jest równy jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 624§1 kpk zwolniono oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od opłaty w sprawie.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł osobiście **oskarżony**, skarżąc go w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze. Oskarżony w pisemnej apelacji nie sprecyzował ani zarzutów stawianych zaskarżonemu wyrokowi, ani też nie wskazał, czego się od Sądu Odwoławczego domaga. Z treści środka odwoławczego wynika natomiast, iż oskarżony zarzuca rażąco niewspółmierność wymierzonej kary polegającą na niezastosowaniu warunkowego zawieszenia jej wykonania. W uzasadnieniu apelacji oskarżony podniósł jedynie okoliczności dotyczące jego stanu zdrowia, uniemożliwiającego – w jego ocenie - odbywanie kary pozbawienia wolności (depresja, leczenie psychiatryczne). Wskazał również na „trudną sytuację rodzinną” w związku z koniecznością roztoczenia opieki nad matką i niesieniem pomocy ojcu, chorującemu na schizofrenię.

Na rozprawie w dniu 23 września 2014 r. oskarżony wniósł o warunkowe zawieszenie wykonania wymierzonej mu przez Sąd Rejonowy kary pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżonego była oczywiście bezzasadna. Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, zasadnie przypisując oskarżonemu popełnienie zarzucanego mu czynu zabronionego oraz wymierzając mu w pełni adekwatną i sprawiedliwą karę. W niniejszej sprawie brak było podstaw do zastosowania wobec oskarżonego środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary, co Sąd I instancji w sposób szczegółowy i wyczerpujący uzasadnił w pisemnych motywach wyroku.

Zważyć należy, iż zawieszając warunkowo wykonanie kary, Sąd bierze pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa (art. 69 § 2 kk). W szczególności ocenić trzeba postawę i sposób zachowania się oskarżonego, z których wynikać powinno, że bezprawne działanie w jego wypadku miało charakter incydentalny. Z niekwestionowanych ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie wynika natomiast, iż występki popełniony przez oskarżonego takiego charakteru nie miał.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy przy wymiarze kary, nadał właściwą wagę okolicznościom obciążającym, które jednocześnie stały na przeszkodzie zastosowaniu warunkowego zawieszenia wykonania kary, w tym uprzedniej karalności oskarżonego, m.in. za czyn z art. 278§1kk i popełnieniu przestępstwa w okresie próby. Sąd Rejonowy uwzględnił również zuchwały sposób działania oskarżonego, wskazujący na zupełny brak poszanowania zasad porządku prawnego.

Jako okoliczności łagodzące przyjęto przyznanie się oskarżonego do winy oraz niewielki rozmiar wyrządzonej szkody, które to jednak okoliczności w świetle tego, że oskarżony został złapany na gorącym uczynku przestępstwa, nie mogły przemawiać za zastosowaniem dobrodziejstwa w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary, natomiast miały przełożenie na niski wymiar kary oscylujący w dolnych granicach ustawowego zagrożenia za przypisany oskarżonemu występki.

Jednocześnie, odnosząc się do “argumentów” zawartych w uzasadnieniu pisemnej apelacji oskarżonego, podkreślić należy, że wykonywanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności w warunkach izolacji więziennej nie stoi na przeszkodzie kontynuowaniu leczenia psychiatrycznego w związku z depresją. Oskarżony wskazał przecież, że korzysta z pomocy psychiatrycznej na terenie jednostki penitencjarnej. Nadto podać należy, iż okoliczności podniesione przez P. O. mogą stanowić ewentualnie podstawę wniosku o odroczenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, bądź też w razie jej wdrożenia do wykonania – skutkować mogą przerwą w karze. W żaden jednak sposób nie mogą skutecznie zakwestionować zasadności orzeczenia bezwzględnej kary pozbawienia wolności.

Mając na uwadze wskazane wyżej okoliczności Sąd Okręgowy ocenił zaskarżony wyrok jako w pełni prawidłowy. Sprawstwo i wina oskarżonego nie budziły wątpliwości, a wymierzona kara jest adekwatna do stopnia winy oraz stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu. Wobec powyższego apelację oskarżonego uznano za oczywiście bezzasadną i utrzymano w całości w mocy wyrok Sądu I instancji.

Mając na uwadze sytuację osobistą oraz majątkową oskarżonego, Sąd Okręgowy zwolnił go z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.